

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/560/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113203152
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3113203152.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a sudcov JUDr. Gabriely Janákovkej a Mgr. Zuzany Holúbkovej v právnej veci navrhovateľa: S. banka K., a.s. so sídlom D. XX, T., IČO: 31 575 951, zastúpeného advokátskou kanceláriou B. s.r.o., so sídlom T. X/B, C., IČO: 36 866 881 proti odporcovi: Z. R., štátny občan SR, bytom P., E. XXX/XX, v konaní o zaplatenie 79,60 eur istiny a prísl., na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, zo dňa 07. januára 2014 č. k. 15C/48/2013-33 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd uložil odporcovi povinnosť aby zaplatil navrhovateľovi 19,92 eur spolu s 8,5%-tným ročným úrokom z omeškania od 18.09.2008 do zaplatenia všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti návrh zamietol. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil konštatovaním, že navrhovateľ ako banka a odporca uzatvorili zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 12.02.2007 a dodatok k nej z toho istého dňa, ktorá zmluva je podľa svojho obsahu okrem iného aj zmluvou o bežnom účte v zmysle § 708 a nasl. Obchodného zákonníka a práva a povinnosti účastníkov sa riadia jednak zmluvou, všeobecnými obchodnými podmienkami ako aj príslušnými zákonnými ustanoveniami. Zároveň sa tak jedná o zmluvu spotrebiteľskú, keď táto bola uzatvorená na jednej strane medzi navrhovateľom ako bankou, teda dodávateľom, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a na druhej strane odporcom ktorý je spotrebiteľom, pretože pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Navrhovateľ pod návrhom na začatie konania si uplatnil nárok na zaplatenie 79,60 eur spolu s 8,5%-tným ročným úrokom z omeškania zo sumy 43,47 eur od 18.09.2008 do zaplatenia s tým, že suma 43,47 eur je nepovolený debet na účte odporcu tvorený nedoplatkami na poplatkoch, úrokoch a zmluvnej pokute a sumou 36,13 eur, ktorá je sankčným úrokom z uvedenej sumy debetného zostatku. Vykonaným dokazovaním zistil, že na účte odporcu, vedenom na základe zmluvy zo dňa 12.02.2007 bol skutočne ku dňu 17.09.2008 evidovaný debetný zostatok 1.309,46 Sk, t. j. 43,47 eur. Túto skutočnosť však nepovažoval za dôvod na vyhovieť návrhu, pretože sa jedná len o vyjadrenie zúčtovania jednotlivých pohľadávok navrhovateľa proti odporcovi na ľarchu účtu odporcu. Preskúmal jednotlivé položky na účte odporcu, ktorými bol tento vykazovaný debetný zostatok vytvorený a zistil, že navrhovateľ ani na výzvu súdu neuviedol a nepreukázal s čím je táto požadovaná suma debetného zostatku tvorená, čo tvorí istina, ktorú odporca z účtu skutočne čerpal, čo úroky, v akej sadzbe, z akej sumy a za aké obdobie a čo tvoria poplatky. Neuniesol tak bremeno tvrdenia, ktoré od navrhovateľa vyžaduje, aby svoje uplatnené právo na zaplatenie určitej sumy odôvodnil skutkovými okolnosťami,

ktoré sa môžu subzumbovať pod niektorú hmotnoprávnú normu, oprávňujúcu veriteľa požadovať od svojho dlžníka zaplataenie tejto sumy. Uvedené chýbajúce tvrdenia nemožno nahradiť predložením listín, pretože je povinnosťou súdu preskúmať, či je skutočne daný nárok navrhovateľa na zaplataenie takýchto súm. Považoval za potrebné, aby navrhovateľ svoje uplatnené právo na zaplataenie požadovanej sumy v prvom rade odôvodnil skutkovými tvrdeniami, čo považoval za dôležité z hľadiska dodržania zásady rovnosti strán konania, keď súd nemôže na prospech navrhovateľa nahrádzať nedostatok jeho skutkových tvrdení tým, že bude vykonávať dokazovania a z jeho výsledkov dovodzovať skutkové tvrdenia o nárokoch navrhovateľa. Takto dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal dôvodnosť svojho uplatneného nároku na zaplataenie sumy debetného zostatku s výnimkou sumy 19,92 eur, ktorá predstavuje zmluvnú pokutu. Z vykonaného dokazovania totiž vyplynulo, že v uzatvorenom dodatku ku zmluve zo dňa 12.02.2007 si účastníci dojednali povinnosť odporcu zaplataiť zmluvnú pokutu v uvedenej výške, ak poruší svoju, v dodatku dojednanú povinnosť po dobu 24 mesiacov od podpisu dodatku využívať služby banky podľa zmluvy tak, aby z dôvodov na jeho strane nedošlo k zániku zmluvy. Toto dojednanie považoval súd za súladné s ustanovením § 544 Občianskeho zákonníka. Zároveň považoval za preukázané, že navrhovateľ z dôvodov na strane odporcu, ktorý dosiahol na svojom účte nepovolený debet a v navrhovateľom určenej lehote ho nevyrovnal, došlo 11.09.2008 k odstúpeniu od zmluvy, ktoré bolo v súlade s ustanoveniami všeobecných obchodných podmienok, teda z dôvodu ustanovenom zmluvou účastníkov a v zmysle § 349 Obchodného zákonníka došlo k zániku zmluvy. Keďže k zániku zmluvy v dôsledku odstúpenia navrhovateľa od zmluvy došlo v lehote 24 mesiacov od uzatvorenia dodatku k zmluve zo dňa 12.02.2007, považoval za splnené dojednané podmienky vzniku práva navrhovateľa na zaplataenie zmluvnej pokuty vo výške 19,92 eur odporcu, ktorú navrhovateľ dňa 17.09.2008 na farchu účtu odporcu aj preukázane zaúčtoval. Pokiaľ ide o zostávajúcu časť návrhu, a to zaplataenie 36,13 eur, ktorá suma by mala predstavovať sankčné úroky 20% ročne za dobu od 18.09.2008 do dňa podania návrhu na súd, tak tejto časti posúdil návrh ako nedôvodný, keďže sa javilo ako zrejmé, že navrhovateľ si uplatňuje právo, pre ktoré je právnym titulom zmluva medzi účastníkmi. Navrhovateľ si však toto právo uplatňuje za obdobie po odstúpení od zmluvy až do podania návrhu na súd, pričom odstúpením od zmluvy došlo podľa § 349 ods. 1 a § 351 ods. 1 Obchodného zákonníka k zániku zmluvy o bežnom účte a zanikli aj všetky práva a povinnosti zmluvných strán zo zmluvy, ak len nevznikli do doby zániku zmluvy alebo nejde o také práva a povinnosti podľa § 351 ods. 1 Obchodného zákonníka. Právo na zaplataenie sankčného úroku navrhovateľ uplatňuje za obdobie po odstúpení od zmluvy o bežnom účte, a teda nie za dobu existencie zmluvného vzťahu medzi účastníkmi a navrhovateľ ani súdu nepreukázal, že by išlo o právo, ktoré podľa ustanovení § 351 ods. 1 Obchodného zákonníka odstúpením od zmluvy nezaniklo. Navrhovateľ potom nemá potom právny titul, na základe ktorého by mohol požadovať od odporcu zaplataenie sumy 36,13 eur.

Proti rozsudku okresného súdu, a to jeho výroku, ktorým bol návrh čiastočne zamietnutý podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol jeho zmenu a vyhovie návrhu na začatie konania aj v tomto rozsahu. V odvolaní poukazoval na to, že zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových služieb, ktorú uzavreli účastníci bola uzavretá v súlade s § 269 ods. 2 a § 708 a nasl. Obchodného zákonníka. Táto zmluva je absolútnym obchodným záväzkovým vzťahom, čo znamená, že sa vždy spravuje ustanoveniami obchodného zákonníka. Podstatou zmluvy je, že veriteľ zriadi pre odporcu rastový osobný účet a v súvislosti s ním poskytne odporcovi ďalšie služby a podľa čl. I. bodu 7 VOP za poskytovanie bankových produktov je banka oprávnená účtovať si poplatky podľa aktuálneho sadzobníka poplatkov banky v platnom znení. Obchodným zákonníkom sa má spravovať aj odstúpenie od zmluvy, a preto sa zmluva odstúpením nezrušuje, ale zaniká. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1MobdoV2/2007, podľa ktorého na rozdiel od právnej úpravy dôsledkov odstúpenia od zmluvy podľa občianskeho zákonníka, kde účinným odstúpením sa zrušuje zmluva od začiatku sa odstúpením od zmluvy v obchodných vzťahoch sa zmluva podľa § 351 ods. 1 obchodného zákonníka zrušuje a účinky odstúpenia nastávajú až momentom odstúpenia. Plnenie, poskytnuté pred zrušením zmluvy nie je plnením z neplatnej zmluvy, a preto na usporiadanie vzájomných nárokov nemožno použiť právnú úpravu bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. Nárok navrhovateľa na zaplataenie uplatnenej sumy je v súlade s ustanoveniami Obchodného zákonníka, na základe čoho odstúpenie od zmluvy a účinky s ním spojené sa riadia ustanoveniami Obchodného zákonníka. Navrhovateľ si príslušný sankčný úrok z omeškania (zmluvnú pokutu) uplatňoval z vyčíslenej istiny 43,47 eur, t. j. nevyrovnanej výšky debetného zostatku iba za obdobie odo dňa nasledujúceho po vyrovnaní nevyrovnanej výšky debetného zostatku, t. j. od 18.09.2008 do dňa podania návrhu na vydanie platobného rozkazu. Žalovaná suma vznikla na základe poplatkov za vedenie účtu podľa sadzobníka poplatkov, čo je bežnou súčasťou bankovej

praxe. Ak na akýkoľvek bežný účet, ktorý býva spravidla spoplatnený každý mesiac, nie sú doplňované finančné prostriedky, pochopiteľne sa musí v určitom období dostať do debetu. Z toho vyplýva, že bolo možné, aby sa na základe zmluvy dostal odporca do debetného zostatku. Keďže sa odporca dostal takýmto spôsobom do debetného zostatku, bolo mu stanovené podľa príslušného sadzovníka poplatkov, ktorý navrhovateľ zverejňuje spôsobom uvedeným v čl. I. bod 6 VOP. Vzhľadom na to, že odporca bol od obdobia, kedy sa na jeho účte prvýkrát objavil debetný zostatok dlhodobo v debete počas tohto obdobia mu boli naďalej účtované všetky poplatky v súvislosti s vedením účtu plus uvedený sankčný poplatok. Všetky tieto bankové poplatky sú v súlade s uzatvorenou zmluvou vrátane VOP a odporca bol povinný tieto poplatky uhradiť. Keďže tak nekonal, v súlade s ustanoveniami zmluvy a VOP prišlo k uzatvoreniu jeho účtu a k tzv. vyrovnaniu zostatku uzatvoreného účtu. K tomuto vyrovnaniu uviedol, že ide o bankovú transakciu, ktorou sa účet vlastne dostane na nulu, aby ho banka mohla zatvoriť. Pri zatvorení účtu vznikajú pohľadávkové účty, pričom ten zostatok je následne preúčtovaný na pohľadávkový účet. Na základe toho vznikla predmetná pohľadávka voči odporcovi a navrhovateľ je oprávnený požadovať od odporcu sumu 79,60 eur vrátane príslušenstva. Táto suma vznikla kombináciou neuhradenej sumy vo výške 43,43 eur, bankových poplatkov a sankčného poplatku riadne dojednaných vo všeobecných obchodných podmienkach. V závere vyčítal súdu prvého stupňa, že jeho odôvodnenie nespĺňa náležitosti odôvodnenia rozsudku podľa § 157 ods. 2 O.s.p..

Vyjadrenie k odvolaniu nebolo podané.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 v medziach odvolania, t. j. vo výroku, ktorým bol návrh na začatie konania zamietnutý a rozhodnuté o náhrade trov a zistil, že v tejto napadnutej časti je potrebné rozsudok okresného súdu potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Rozsudok alebo uznesenie, ktorým sa končí konanie vo veci samej, možno v zmysle ustanovenia § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písm. a/ až f/ citovaného zákonného ustanovenia. Navrhovateľ vo svojom odvolaní výslovne neoznačuje ani jeden z týchto dôvodov na odvolanie, avšak z jeho obsahu je zrejmé, že súdu prvého stupňa vyčíta nesprávne právne posúdenie, čo je dôvodom na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p..

Podľa súdnej praxe sa za nesprávne právne posúdenie veci považuje mylná aplikácia a výklad právnej normy na zistený skutkový stav, alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

V odvolaní navrhovateľ vyčíta súdu prvého stupňa, že vec neposudzoval podľa ustanovení Obchodného zákonníka, hoci zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových služieb, z ktorej aj navrhovateľ vyvodzuje uplatňovaný nárok je absolútnym obchodným záväzkovým vzťahom.

Odvolací súd však preskúmaním zistil, že súd prvého stupňa právny vzťah, ktorý medzi účastníkmi vznikol na základe zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 12.02.2007 posudzoval podľa Obchodného zákonníka. Aj v súvislosti s odstúpením od zmluvy cituje ustanovenie § 351 ods. 1 Obchodného zákonníka s tým, že odstúpením od zmluvy došlo k zániku zmluvy o bežnom účte a zanikli aj všetky práva a povinnosti zmluvných strán zo zmluvy, ak len nevznikli do doby zániku zmluvy alebo nejde o práva a povinnosti podľa § 351 ods. 1 Obchodného zákonníka.

Navrhovateľ súdu prvého stupňa v odvolaní neopodstatnene vyčíta aplikáciu ustanovenia § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka v súvislosti s odstúpením od zmluvy, keďže týmto ustanovením súd prvého stupňa svoje rozhodnutie neodôvodnil a je zrejmé, že podľa citovaného zákonného ustanovenia daný právny vzťah neposudzoval.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je naopak zrejmé, že súd prvého stupňa zamietol čiastočne návrh na začatie konania z dôvodu, že navrhovateľ nespĺnil svoju povinnosť tvrdenia a tým aj neuniesol dôkazné bremeno. Zo spisu vyplýva, že uznesením zo dňa 20.02.2013 bol navrhovateľ vyzvaný, aby v lehote 10 dní od doručenia výzvy oznámil postup vyčíslenia sankčného úroku z omeškania vo výške 36,13 eur.

Podaním zo dňa 04.03.2013 oznámil navrhovateľ súdu svoje stanovisko k vyčísleniu sumy 43,47 eur s tým, že ide o účtovné vyrovnanie zo strany navrhovateľa a v návrhu si uplatňoval zmluvnú pokutu z vyčíslenej istiny 43,47 eur, t. j. nevyrovnanej výšky debetného zostatku iba za obdobie od dňa nasledujúceho po vyrovnaní nevyrovnanej výšky debetného zostatku, t. j. odo dňa 18.09.2008. Uvedeným postupom splnil navrhovateľ povinnosť tvrdenia ohľadne sumy 19,92 eur ako zmluvnej pokuty, ktorá aj bola rozsudkom súdu prvého stupňa - výrokom v bode I. priznaná.

Výrok II. napadnutého rozsudku súd prvého stupňa podrobne v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodnil. Odvolací súd sa preto s týmto odôvodnením v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. stotožňuje. Zároveň považuje za neopodstatnenú výtku súdu prvého stupňa týkajúcu sa nedodržania náležitostí odôvodnenia súdneho rozhodnutia v občianskom súdnom konaní.

Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne uviedol čoho sa navrhovateľ domáha a akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca, stručne, jasne a výstižne vysvetlil, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil a ako vec právne posúdil.

Odvolací súd preto nepovažoval odvolanie navrhovateľa za opodstatnené a rozsudok okresného súdu v napadnutej časti potvrdil.

V odvolacom konaní bol tak úspešný odporca, ktorý by mal v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania, avšak v súvislosti s odvolacím konaním mu trovy nevznikli, a preto mu neboli priznané.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.